

РЕШЕНИЕ

№ 418

гр. София, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на десети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Доротея Кехайова
Теодора Анг. Карабашева

при участието на секретаря Богданка Н. Гешева
като разгледа докладваното от Доротея Кехайова Въззивно наказателно дело от частен характер № 20221100600887 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI НПК.

С присъда от 13.12.2021 г. по НЧХД № 10799/2019 година, СРС, НО, 136 състав, е признал подсъдимата П. Л. СТ. за виновна в това, че на 12.02.2019г., в град София, в два разговора по мобилен телефон е отправила към тъжителя ЮР. Ц. Ц. ЕГН ***** от град София, репликите: „ти си такъв изрод, какъвто рядко се среща, честно, ти не си в час, честно“ и „да ти организирам среща с К., щото и двамата сте някакви пътувци“, престъпление по чл. 146, ал. 1от НК, поради което и на основание чл. чл. 146, ал. 1от НК във вр.с 78а, ал. 1 от НК, я е освободил от наказателна отговорност и ѝ е наложил административно наказание глоба в размер на 1000 (хиляда) лева, платима в полза на Държавата, по бюджета на съдебната власт, като на основание чл.304 от НПК я е признал за невиновна и я е оправдал за това да се е обърнала към тъжителя с репликата „да се занимавам с твоите тъпотии“. Осъдил е подсъдимата П. Л. СТ., на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, да заплати на ЮР. Ц. Ц. ЕГН ***** , сторените съдебно – деловодни разноски - 12,00 /дванадесет /лева, съставляващи заплатена държавна такса и 500 /петстотин/лева, съставляващи платения адвокатски хонорар, както и да заплати по сметка на МВР направените разноски за експертиза в размер на 135,45 /сто тридесет и пет лева и четиридесет и пет стотинки/ лева, а по сметка на СРС разноските, направени в съдебна фаза в размер на 60,00 /шестдесет/ лева, както и 5.00 (пет) лева - държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на наложеното наказание глоба.

Недоволен от така постановената присъда е останал упълномощеният защитник на

подсъдимата П. Л. СТ. - адв. Р. ГР., който в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК е депозирал въззивна жалба. В жалбата се твърди, че присъдата е необоснована и незаконосъобразна, прави искане за отмяната ѝ, тъй като е постановена при недопустимо кредитиране на негодни доказателства. Излагат се и аргументи за несъставомерност на деянието. С въззивната жалба не се правят искания за събиране на доказателства от въззивния съд.

В разпоредително заседание на 27.04.2022 г., въззивният съд, по реда на чл. 327 от НПК, прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налагат разпити на подсъдимите и/или на свидетели, изслушването на експертизи, както и ангажирането на нови писмени и/или веществени доказателства и в този смисъл не се налага провеждане на възивно съдебно следствие, за обезпечаване на правомощието на въззивната инстанция по чл. 313 и чл. 314 от НПК и правилното решаване на делото.

В откритото съдебно заседание, проведено на 10.06.2022 г., упълномощеният защитник на подсъдимата - адв. Г., САК, поддържа въззивната жалба, като заявява, че няма искания за ангажирането на нови доказателства. Сочи, че присъдата е постановена при недопустимо кредитиране на негодни доказателства и доказателствени средства. Счита, че деянието е несъставомерно, а частният тъжител е очевиден провокатор. Отправя се искане за отмяна на атакувания съдебен акт и постановяване на нова оправдателна присъда.

Подсъдимата С. не взема участие във въззивното съдебно заседание след редовна процедура по призоваване.

ЧТ Ю.Ц. заявява, че оспорва въззивната жалба, като отправя искане за оставянето ѝ без уважение и потвърждаване на присъдата на първия съд, който счита, че е провел пълно и всестранно съдебно следствие и е установил правилно фактите, имащи значение за правилното решаване на делото.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, изложените от страните доводи и възражения и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на обжалвания съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 от НПК, намира, че същият е постановен при допуснато от районния съд съществено, отстранимо нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 334, т. 1, вр. чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК, което налага цялостна отмяна на атакувания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане, от друг състав на първоинстанционния съд.

Видно от приложените в материалите по делото писмени доказателствени средства, по смисъла на чл. 127 от НПК, а именно протоколите от проведените от съда следствени и други процесуални действия, се установява, че първоинстанционният съд законосъобразно е дал ход на делото, дал е ход и на съдебното следствие, в рамките на което е провел и процесуално - следствени действия, приключил е съдебното следствие, дал е ход по същество за изслушване на съдебните прения, изслушал е същите, след което се е оттеглил на тайно съвещание за постановяване на окончателния си съдебен акт, като след провеждането на такова е обявил публично, в присъствие на страните, присъдата си. При постановяването ѝ обаче, доколкото присъдата е едно цяло от диспозитив и мотиви, е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК, изразяващо се в неизготвяне в цялост и неподписването на мотивите на присъдата от съдията - председател на състава.

Частичното изготвяне и неподписването на мотивите на присъдата от съдията, в нарушението на нормите на чл. 310, ал. 2 от НПК, по същество представлява липса на мотиви.

Изготвянето в цялост и подписването на мотивите от съдиите в съдебния състав, е задължително, изводимо от разпоредбата на чл. 310, ал. 2, изр. 2 от НПК. Въведеното в

императивен порядък от законодателя такова изискване отразява не просто едно техническо действие по удостоверяване на автентичната воля на съда, а е и гаранция срещу възможността да бъде подменена тази воля, като бъдат внесени допълнения и/или изменения, с които биха се нарушили основни принципи на наказателния процес по законоустановеност, публичност и стабилитет на крайния съдебен акт, закрепени в нормите на НПК (включително в чл. 1, ал. 1, чл. 13, чл. 14, ал. 1, чл. 33, чл. 34, чл. 20, чл. 263, ал. 4, чл. 413, чл. 414, ал. 1 от НПК). За това е и регламентирано, че след изготвяне на мотивите в цялост, когато същото е отложено, те се подписват от участващия/те в съдебния състав съдия/съдии, с което се гарантира и удостоверява, че в тях е обективизиран в пълнота, вярно и точно процесът по взимането на отразените в диспозитива на присъдата крайни решения на посочените в чл. 301 от НПК въпроси, както и че този процес е протекъл в рамките на тайното съвещание, в което са били обсъдени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните. По своята същина, именно мотивите към диспозитива на присъдата изграждат външната убедителност на наказателния процес, установяват спазването на основни негови правила, като равенство на страните (чл. 12, ал. 2 от НПК), независимост на съдебния състав и подчиненост единствено на закона (чл. 10 от НПК), състезателност (чл. 12, ал. 1 от НПК), вземането на решение по вътрешно убеждение, в условията на непосредственост, устност и публичност (чл. 14, ал. 1, чл. 18, чл. 19 и чл. 20 от НПК). Именно поради изтъкнатите причини, неизготвянето в цялост и неподписването от съдията/ите на мотивите, без значение на причините, опорочава постановената присъда в нейната цялост и води до невъзможност за същата да породи правни последици.

Липсата на мотиви, също така, освен на страните по делото, не позволява и на въззивната инстанция да установи съображенията и аргументите на съдебния състав, обусловили постановяването на присъдата. Не е възможно проследяването на начина на формиране на вътрешното убеждение на решаващия съд, довело до постановяването именно на такава първоинстанционна присъда. Липсва възможност да се установи и въз основа на какви доказателства, извлечени от кои гласни и писмени доказателствени средства, способи на доказване и веществени, включително писмени, доказателства, е стъпил първият съд, за да постанови крайния си съдебен акт. Тази липса на възможност, от своя страна, води и до невъзможност на въззивната инстанция да извърши изискуемата се проверка за законосъобразност, правилност и обосновааност на обжалвания пред нея съдебен акт, респективно да се произнесе по основателността или липсата на такава, на изложените във въззивната жалба доводи.

Поради това, неизготвянето в цялост и произтичащото от това неподписване на мотивите към присъдата от участващия/ите в съдебния състав съдия/и, има за единствено възможна процесуална последица приемането на постановената присъда за недействителен съдебен акт, непораждащ правни последици и негоден за проверка по същество, в какъвто смисъл е константната, непротиворечива и едноточна съдебна практика, включително и на върховната съдебна инстанция (решение № 604/2011 г. на ВКС, III-то н. о., (решение № 858/2014 г. по ВНОХД № 2106/2014 г. на СГС - НО, решение от 05.10.2012 г. по ВНОХД № 2065/2012 г. на СГС - НО).

По дотук изложените съображения, въззивният съд намира, че при разглеждане на делото от първата съдебна инстанция е допуснато отстранимо, съществено процесуално нарушение, от кръга на „абсолютните“ такива, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК, а именно липса на надлежно оформени (неизготвени в цялост и неподписани от съдията) мотиви. Тъй като посоченото процесуално нарушение е „абсолютно“ такова, наличието му винаги води до отмяна на атакувания съдебен акт, без да е необходимо въззивната инстанция да изследва дали и доколко с него са накърнени съществено правата на някоя от страните в процеса, в какъвто смисъл е и трайната съдебна практика. Това нарушение не може да бъде отстранено от въззивния съдебен състав, в рамките на контролната, въззивна съдебна процедура, поради което се налага отмяната на

първоинстанционната присъда в нейната цялост и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав при същия първоинстанционен съд, от стадия на съдебното заседание.

Констатираният порок, допуснат от първия съд, представляващ самостоятелно основание за отмяна на постановения акт по съществото на делото, прави безпредметно обсъждането на доводите, залегнали във въззивната жалба и касаещи законосъобразността и правилността на присъдата, тъй като, както вече бе отбелязано, липсва възможност да се упражнят контролните правомощия на въззивния съдебен състав, който не е в състояние да извърши дължимата проверка на фактическите и правни изводи на първата инстанция.

С оглед всичко изтъкнато, въззивният съдебен състав намира, че обжалваната първоинстанционна присъда следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав при същия първоинстанционен съд, от стадия на съдебното заседание.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 334, т. 1, пр. 2, вр. чл. 335, ал. 2, вр. чл. 348, ал. 3, т. 2, пр. 1 от НПК, СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда от 13.12.2021 г., постановена по НОХД № 10799/2019 г. на СРС - НО, 136-ти състав.

ВРЪЩА делото за разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, от стадия на съдебното заседание.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____